

SVEN KROHN IN MEMORIAM

Kesäpäivänä heinäkuussa 1999 poisnukkunut filosofi Sven Krohn kuvasi ihmisenä olemista tien kulkemisena. *Tie* onkin oiva vertauskuva muisteltaessa Krohnin filosofintyön humaania ja kokonaisfilosofista otetta.

Vuonna 1903 syntyneen Krohnin filosofinura sai alkukimmokkeen ja perussuunnan omakohtaisesta eettis-filosofisesta heräämisestä sekä pyrkimyksistä selittää ja jakaa tätä kokemusta. Krohnin ura sisältänyt pelkästään akateemista säihkettä, vaan filosofin taipaleeseen kuului vastoinkäymisiä, mm. viranhauissa karsiutumista. Pettymyksistä huolimatta Krohn säilyi oman tiensä uskollisena

seuraajana pitäen kiinni filosofisesta perussuunnastaan aikana, jolloin hänen ajatuksensa eivät herättäneet paljoakaan myönteistä vastakaikua akateemisen filosofian piirissä.

Krohnin hahmoon lienee aikanaan liittynyt epäluuloisuuttakin. Akateemista uskottavuutta tuskin tuolloinkaan vahvistivat hänen aito kiinnostuksensa spirituaalistiseen metafysiikkaan, parapsykologiaan, sielunvaellukseen tai runomuodossa esitettyihin filosofisiin mielimiin. Epäilijöilleen Krohn osoitti, että hänessä oli tarmoa ja kykyä myös eksakteihin filosofisiin analyysiin.

Voimissaan ollut looginen empirismi saikin Krohnista erään tarkkahuomioisen kriitikonsa. Krohnin loogista empirismiä kriittisesti tarkastelevan väitöskirjan tekemistä viivästyttivät sotavuodet; lopputuloksena oli erään aikalaisarvion mukaan paras siihenmennessä kirjoitettu kotimainen filosofian väitöskirja.

Krohnin akateeminen ura aukesi varsinaisesti Turun Yliopistossa, jossa hän teki elämäntyönsä filosofian ja teoreettisen filosofian professorina. Krohnin professori-kauden leimallisiin piirteisiin kuuluu fenomenologisen filosofian ja metodin esittely ja toteuttaminen. Suuntaus herätti innostusta tuolloisissa filosofianopiskelijoissa. Opiskelijapiireissä viihtynyt Krohn oli arvostettu ja pidetty opettaja. Luomisvoimansa Krohn säilytti hyvin korkeaan ikään saakka. Viime vuosikymmeniltä hänet muistetaan aktiivisena osallistujana monista filosofisista tilaisuuksista, seminaareista ja yhdistystoiminnasta. Filosofisia teoksia Krohnilta julkaistiin aivan viime vuosiin saakka.

Filosofian harrastaja, olkoon hän alkutaipaleella tai jo pidemmällä, saattaa ainakin hetkittäin kokea kulkevansa Krohnin viittaamalla *tiellä*. Vaikka tämän *filosofintien* luonteeseen kuuluukin, että tietä on käytävä pääasiassa yksin, omin neuvoin ja itsenäisesti, voi kulkija kokea oman tiensä rinnalla ja ympärillä kulkevan monia rohkaisevia

valopolkuja. Toisinaan ne kohtaavat ja jatkuvat toisistaan luoden laajalti kirkasta valoa ympärilleen.

Eräänä kirkkaana, omaa omanlaista valoaan loistavana valopolkuna on muistoissamme Sven Krohnin elämäntyö. Tie valkenee sitä kulkiessa.

Mikko Leinonen

BIBLIOGRAFIAA

- Sven Krohn, *Jälleen löydetty sielu: seitsemän keskustelua parapsykologiasta*. Porvoo, WSOY 1936
Sven Krohn, *Der logische Empirismus. Eine kritische Untersuchung*. Teil I. Ann. Univ Turkuensis 1949
Sven Krohn, *Der logische Empirismus. Eine kritische Untersuchung*. Teil II. Ann. Univ Turkuensis 1950
Sven Krohn, *Arvojen yleispätevyyden ongelma*, 1953
Sven Krohn, *Die normative Wertethik in ihrer Beziehung*, 1958
Sven Krohn, *Totuus, arvo ja ihminen*, 1967
Sven Krohn, *Credo : mihin minä uskon* 1979
Sven Krohn, *Ihminen, luonto ja logos*, 1981 (2. p.1991)
Sven Krohn, *Kulttuurikriisi ja uuden kulttuurin*, 1983
Sven Krohn, *Jälleensyntymisen oppi elämää ja*, [1986]
Sven Krohn, *Über die Universalität des Geistes*, 1987
Sven Krohn, *Astronautti : runoja*, 1987
Sven Krohn, *Ydinihminen : ihmisen mitta ja tulevaisuus*, 1989
Sven Krohn, *Planeetan uni*, 1992
Sven Krohn, *Valkoinen aukko : tieto, usko ja filosofia*, 1993
Sven Krohn, *Etsin ihmistä : filosofisia esseitä*, 1996
Sven Krohn, *Vaellus maassa ja tähdissä*, 1996